

βρει το άτομο των ονείρων του».

Ο Μίλλερ που έχει περάσει 36 χρόνια από τη ζωή του σκηνοθετώντας ταινίες και μίνι σειρές δεν έχει σκοπό να αποσυρθεί.

Ο ονειροπόλος Μίλλερ θα συνεχίσει να ονειρεύεται και να μετατρέπει τα όνειρα σε ταινίες. «Είναι κάτι που δεν το επιδιώκω, απλά συμβαίνει», λέει ο Μίλλερ. «Λέω σπν οικογένειά μου. Αν με

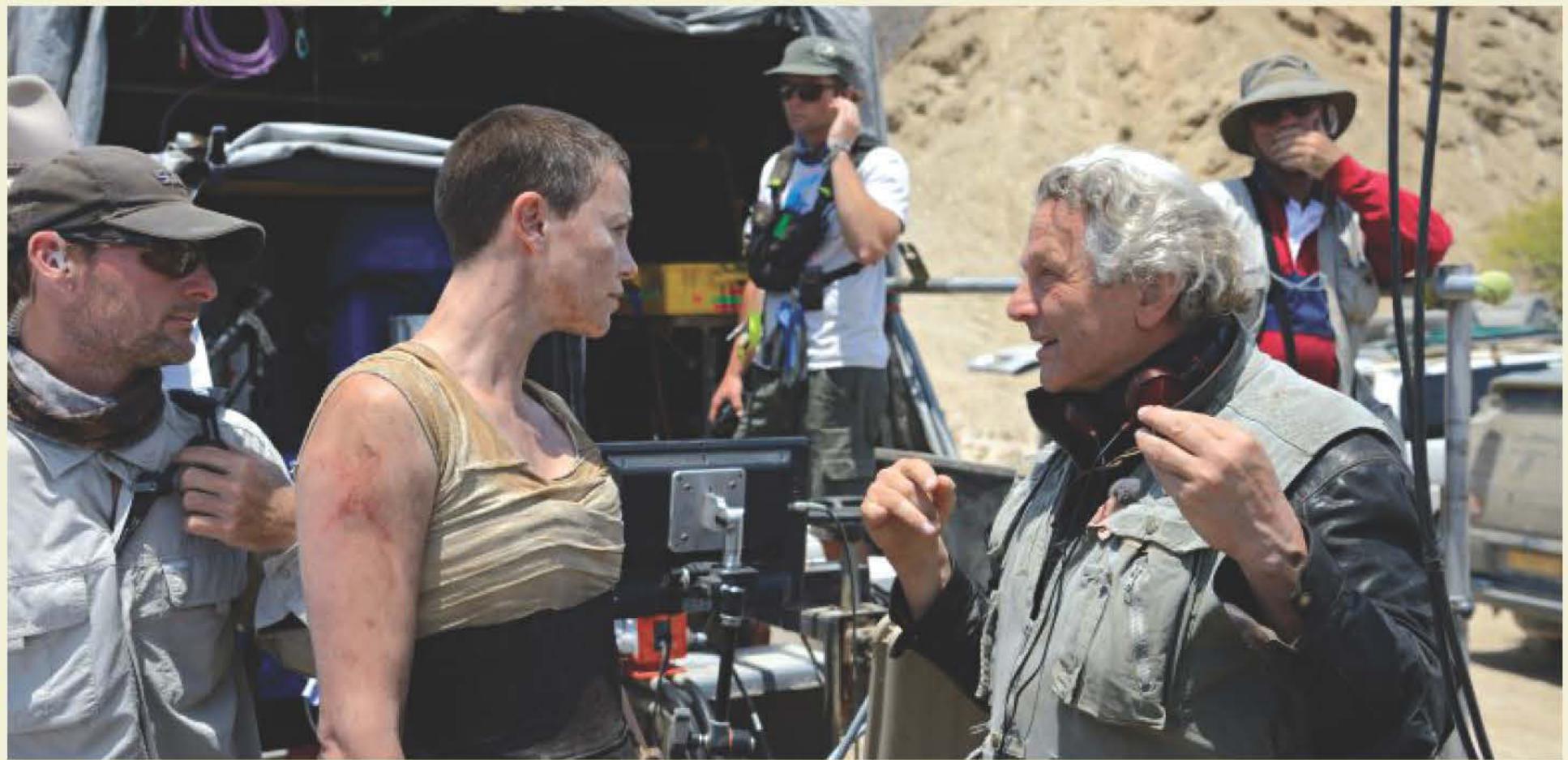
Με τη σύζυγο και τον πρώτο τους γιο στα Κύθηρα.

δείτε σε κανένα γηροκομείο να κοιτάω το ταβάνι, σίγουρα θα γυρίζω κάποια ταινία στο μυαλό μου. Είναι κάπι που το κάνω όλη μου τη ζωή και πιστέψετε με υπάρχουν ακόμα πολλές ανείπωτες ιστορίες!...»

Αξιζει να σημειωθεί ότι ο Μίλλερ έχει διατηρήσει την ελληνική γλώσσα, μιλάει και καταλαβαίνει Ελληνικά, αν και οπαστά. Είναι πάντα κοντά στους συλλόγους μας και συμπαραστέκεται σε όποιες δράσεις του ζητηθεί. Έχει υποστηρίξει την Εκκλησία, ενώ συνέβαλε στη δημιουργία βιβλιοθήκης στα Κύθηρα, καθώς και σπν πρωτοβουλία της Αρχιεπισκοπής για υπηρεσία απεξάρτησης από τα ναρκωτικά. Οταν βλέπει να γίνεται κάτι καλό συμμετέχει και μερικές φορές λέει «ό, τι χρήματα συγκεντρώσετε εσείς, θα βάλω και εγώ τα αντίστοιχα». Είναι ένας πολύ ευγενής και ήρεμος άνθρωπος. Οταν πάγαινε στο νησί με τα αδέλφια και τον πατέρα τους, το πρώτο πράγμα που έκαναν ήταν να χτυπήσουν την καμπάνα της εκκλησίας.

Το επώνυμό του είναι από τα σπανιότερα στο νησί και έχει ήδη εκλείψει. Ο πατέρας του Τζόρτζ Μίλλερ είχε παντρευτεί μια κοπέλα από την Σμύρνη, με το όνομα Αγγελική, π οποία είχε σωθεί από την καταστροφή της πόλης, το 1922. Άσκετα αν το επώνυμο είχε αλλάξει σε Μίλλερ από Μπλιώτης, ο Κυθήριος σκηνοθέτης δεν ξέχασε τις ρίζες του και όχι μόνο επισκέφτηκε τα Μητάτα, από όπου και προέρχεται το επώνυμό του, αλλά και έκανε μια χρηματική δωρεά, προκειμένου να γίνει η ανέγερση του μνημείου της Τσιριγώτισσας Μάνας, π οποία έμενε στο νησί κατά τις μεταναστεύσεις του 20ου αιώνα, αποχαιρετώντας τον ούζυγο και τα παιδιά της, που σπάνια τα ξαναέβλεπε. Ήταν η εποχή που πολλοί συμπατριώτες μας πήραν το δρόμο της ξενιτιάς καταλήγοντας ως επί το πλείστον στην Αυστραλία.

Mad Max: Ο Δρόμος της Οργής με αριθμούς

400 ώρες υλικού είχε η παραγωγή της ταινίας στα χέρια της, μόλις ολοκληρώθηκαν τα γυρίσματα της ταινίας. 120' η συνολική διάρκεια του «Mad Max: Ο Δρόμος της Οργής» 200 μουσικά όργανα χρησιμοποίησε ο συνθέτης της ταινίας, Junkie XL, για να αποδώσει την παράνοια που επικρατεί στο «Mad Max: Ο Δρόμος της Οργής», ντύνοντας τις σκηνές της ταινίας, με οπερετικές συνθέ-

σεις, ντραμς και πλεκτρικές κιθάρες.

1.700 άτομα δούλεψαν στην παραγωγή της ταινίας, με έναν μέσο όρο 1.000 ατόμων να βρίσκονται καθημερινά στα γυρίσματα.

150 συνολικά αυτοκίνητα, φορτηγά και μοτοσυκλέτες συναρμολογήθηκαν με το χέρι για τις ανάγκες της ταινίας.

1974 XB Ford Falcon Coupe, ή αλλιώς Interceptor, το

μαύρο Ford αμάξι του Μαξ Ροκατάνσκι στο franchise του «Mad Max».

3.500 τα storyboards που σχεδίασε η δημιουργική ομάδα της ταινίας και τοποθέτησε στους τοίχους του στούντιο παραγωγής του Μίλερ. Αποτέλεσαν το πρώτο οπτικό πλαστικό του «Δρόμου της Οργής».

1979, η χρονιά που ο Τζόρτζ Μίλερ μας γνώρισε τον διάσημο πλαστικό Mad Max.